

**FAKULTET SPORTA I FIZIČKOG VASPITANJA
UNIVERZITETA U BEOGRADU**

Nikola Jokić

DIPLOMSKI RAD

Beograd, 2012.

**FAKULTET SPORTA I FIZIČKOG VASPITANJA
UNIVERZITETA U BEOGRADU**

Student: Nikola Jokić

**RAZVOJ I PERSPEKTIVA ODBOJKAŠKOG
KLUBA „BRAVO“ IZ VALJEVA**
(diplomski rad)

Članovi komisije:

Van. prof. dr Goran Nešić

Red. prof. dr Slađana Mijatović

Ass. Milan Sikimić

Beograd, 2012.

SADRŽAJ:

1. UVOD.....	2
1.1 ISTORIJSKI RAZVOJ ODBOJKE U SVETU	2
1.2 ISTORIJSKI RAZVOJ ODBOJKE U SRBIJI.....	6
2. PREDMET I CILJ RADA.....	10
2.1 Predmet rada.....	10
2.2 Cilj rada	10
2.3 Zadaci rada	10
3. METODE RADA.....	11
4. OSNIVANJE I RAZVOJ ODBOJKAŠKOG KLUBA „BRAVO“.....	12
5. IGRAČICE ODBOJKAŠKOG KLUBA „BRAVO“	16
6. STRUČNI ŠTAB	18
7. LIČNA KARTA O.K. „BRAVO“	19
8. REZULTATI I TABELA U SEZONI 2011/2012	20
9. PERSPEKTIVA O.K. „BRAVO“	22
10. ZAKLJUČAK.....	29
LITERATURA I IZVORI.....	30

1. UVOD

1.1 ISTORIJSKI RAZVOJ ODBOJKE U SVETU

Još od drevnih vremena bilo je poznato odbijanje lopte rukom. Sve igre loptom, koja se odbijala ili hvatala rukama, generalno vuku korene iz antičkih igara. Ove igre sa loptom bile su veoma rasprostranjene i popularne, naročito među ženskom omladinom. Svoj sportski karakter odbojka dobija tek krajem 18. veka.

Odbojka je jedna od igara iz grupe najmlađih sportova nastalih u Americi krajem 19. veka. U Americi, daleke 1895. godine, glavna pažnja bila je posvećena američkom fudbalu, bejzbolu, tenisu i atletici. Za vreme zime 1895. godine, trenera za fizičku pripremu sportista **Vilijama Morgana** u gradu Holiok (Holyoke) je brinulo kako da preko zime organizuje kondicioni trening za igrače bejzbola, ragbija i košarke.

On je na sredini gimnastičke dvorane razapeo mrežu za tenis. Visina mreže je bila 198 cm. Po šest do sedam igrača sa svake strane prebacivalo je preko mreže unutrašnji deo košarkaške lopte.

Tako je odbojka nastala u gimnastičkoj dvorani.

Morgan je igru nazvao „**minttonet**“. On je 1896. godine pozvan da demonstrira novu igru od strane UMSA (Omladina hrišćanskog društva). U novoj sali, pored grada Holioka, pred mnogobrojnom publikom, po prvi put su igrala 2 tima sa po pet igrača. Posmatrajući ovu utakmicu, profesor **Alfred Holsted** je ovoj igri dao ime koje i danas koristimo, naravno na engleskom jeziku.

„Volleyball“ na engleskom jeziku znači **„leteća lopta“**.

Ime je ostalo u čitavom proteklom stoleću. Prvi opis igre izašao je u listu **“Physical Education”**. Ovaj specijalni sportski časopis opisao je igru sledećim rečima:

“Volleyball” je igra koja može odlično da se igra i u gimnastičkoj sali i na otvorenom prostoru. Broj učesnika je neograničen. Lopta se prebacuje preko mreže dok ne padne na tlo....."

Odbojkaški sport je nastao iz dva sporta, tenisa i rukometa. Mreža je pozajmljena od tenisa, kao i pravilo dva pokušaja servisa. Ovo se na kraju odnosi i na dodir terena protivnika sa loptom. Za vreme igre nema direktnog kontakta sa protivnikom. Igra nije agresivna, veoma je zabavna i ubrzo je stekla veliku popularnost. Košarkaška lopta kojom se do tada igralo, zbog svoje veličine bila je neadekvatna i ubrzo je zamenjena manjom i laganijom loptom. Visina mreže je podignuta na 243 cm za muškarce. Odbojka je u domovini svog nastanka (SAD), vrlo brzo stekla veliku popularnost, pre svega, kao odlična igra za održavanje kondicije sportista ostalih sportova u zimskom periodu, a kasnije i kao samostalna igra. Iz SAD se brzo širi u susedne zemlje (Meksiko, Kuba, Panama, Brazil, Argentina), a zatim i na ostale kontinente, naročito u Aziju, gde je stekla veliku popularnost.

Odbojku u Evropu donose američki vojnici za vreme Prvog svetskog rata – 1914. godine i to u Englesku.

U domovini fudbala, ova igra nije stekla neku veliku popularnost, čak je bila i ignorisana. Pravu popularnost i masovnost odbojka je dobila u Francuskoj, pre svega u školama i na univerzitetima. Došlo je do hiljade novih poklonika ovog sporta.

Odbojka je pored korišćenja zatvorenih dvorana, sve više postajala okrenuta i otvorenom prostoru. Od 1938. godine počinju redovna državna prvenstva uz veliki interes gledalaca. Prva nacionalna federacija za mušku odbojku osnovana je u Čehoslovačkoj 1924. godine, a 1931. i za žene. Čuvena češka škola odbojke odlikovala se visokim kvalitetom individualne tehnike. Odbojka se prenosi i u tadašnji SSSR.

U prvoj Spartakijadi (takmičenje po uzoru na Olimpijske igre) odbojka se igra od 1928. godine. SSSR je imao velikog uspeha na evropskim i svetskim prvenstvima, Olimpijskim igrama i drugim takmičenjima. U Poljskoj odbojka se igra od 1920. godine. Već 1923. godine odštampana su prva pravila takmičenja.

Iz Poljske odbojka se širi u pribaltičke zemlje (Litvanija, Estonija, Letonija).

U Berlinu 1936. godine za vreme održavanja Olimpijskih igara, redukovana su dotadašnja američka pravila takmičenja od strane Međunarodne komisije za odbojku. Uneti su metrički sistemi mera. Mreža je fiksirana na 243 cm za muškarce, a 224 cm za žene.

U Parizu 1947. godine osniva se FIVB (Svetska odbojkaška federacija).

To je prva međunarodna organizacija za odbojku, uz učešće sledećih zemalja: Italija, Holandija, Belgija, Jugoslavija, Rumunija, Mađarska, Portugalija, SAD, Urugvaj i Egipat.

Odbojka se prvi put na Olimpijskim igrama pojavila u Tokiju 1964. godine. Pored Olimpijskih igara kao najvažnijeg takmičenja, prvo Svetsko prvenstvo u odbojci za muškarce je održano 1948.

godine u Rimu a prvo Svetsko Prvenstvo za žene održano je u Pragu 1948. godine.

Zemlje u kojima se danas igra najbolja odbojka su: Rusija, Italija, Kuba, Brazil, Srbija, Francuska....

Donošenjem novih pravila (upotreba nogu, povećanje broja poena na 25, ukidanje „neca“ i promena bez poena na servis protivničke ekipe), znatno je ubrzana igra i postala mnogo dinamičnija i interesantnija, kako za igrače, tako i za gledaoce.

U novije vreme sve veću popularnost zauzima **Beach Volley**, (odbojka na plaži).

Ovaj vid takmičenja u odbojci odvija se na peskovitim plažama po lepom i toplom vremenu. Ekipe broje po dva takmičara sa svake strane. Beach Volley je od 1996. godine (Atlanta) olimpijski sport.

1.2 ISTORIJSKI RAZVOJ ODBOJKE U SRBIJI

Postoji veliki broj podataka koji ukazuju da su mnogi žitelji naše Republike upoznali odbojku, kao sportsku igru, u toku Prvog svetskog rata od pripadnika savezničkih snaga. Svakako da su ti bivši ratnici, nakon Prvog svetskog rata, bili i prvi propagatori odbojke kod nas. Koja je godina, kao istorijski datum, usvajanja odbojke i prvih igranja još nije utvrđeno. Međutim, za sada je siguran jedan podatak - hroničari su zabeležili da je 1924. godine Amerikanac Vilijam Vajland održao, kao predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta, kurs pedagoškim radnicima i prednjacima Sokola i zvanično prikazao prvi put odbojku.

U toku treće i četvrte decenije dvadesetog veka odbojka je bila najrasprostranjenija u društvima organizacije "Soko". Zvanična organizacija prvenstvenih takmičenja u odbojci bila su organizovana u okviru župskih prvenstava i to tek na početku četvrte decenije. U tom periodu odbojka je bila rasprostranjena na celoj teritoriji naše Republike, a neki od protagonista najkvalitetnije odbojke bili su gradovi: Beograd, Subotica, Zrenjanin, Kikinda.

Međutim, svoj pravi procvat odbojka doživljava već u prvim godinama posle Drugog svetskog rata. Statistički podaci pokazuju da je u tom periodu odbojka dugo bila sport broj dva, odmah iza fudbala.

Ako uzmemo u obzir da je vek u kome živimo obeležen kao era fudbala, onda je od velikog značaja to što je odbojka imala primat u porodici sportova.

Za sticanje primata od ogromnog je značaja bilo i to što je odbojka bila neuporedivo, nekoliko godina sport broj jedan na svim posleratnim radnim akcijama, u jedinicama JNA, u školama i najpopularnija među građanima.

Sve do 1949. godine, svim odbojkaškim takmičenjima na teritoriji naše Republike rukovodili su fiskulturni savezi, preko svojih Odbora za sportske igre, odnosno komisija.

U prvoj polovini 1949. godine vršene su opsežne pripreme za reorganizaciju rukovođenja u sportu.

Kao rezultat svih postavki bilo je formiranje strukovnih saveza. 17. jula 1949. godine održana je osnivačka skupština Odbojkaškog Saveza Srbije.

U narednoj godini, po osnivanju Saveza, uveden je Zimski kup, povećana liga seniora na 10 klubova, a posebne mere su činjene na realizaciji registracije članova i organizacije, porastu broja organizacija, objekata, sudija i instruktora.

U 1950. godini počinje dalja nadgradnja proklamovanih načela Saveza - osnivaju se prvi sreski odbojkaški odbori, koji treba da omoguće dalje omasovljenje odbojke, okupljanje, organizaciju i stvaranje prikladnih za njih sistema takmičenja za sve uzraste i

kategorije. Pominju se prvi precizni podaci, da na teritoriji Republike ima registrovanih 169 klubova i sekcija i registrovano članstvo da dostiže broj od 1.914 odbojkaša i odbojkašica, koji učestvuju na zvaničnim takmičenjima.

Period od 1956. godine karakteriše jedan postupan porast broja organizacija i članstava u Republici. Odbojkaške rukovodeće organizacije uvek su aktivno pratile društvena kretanja, pa u 1956. godini stvaranjem novih administrativnih formi formiraju se novi oblici rukovođenja u odbojci, stvaraju se sreski podsavezi. Tako je broj podsaveza u 1960. godini bio 27, koji su na svojim teritorijama imali registrovanih 1.012 klubova i aktiva i 14.479 takmičara i takmičarki.

Za kraj šeste decenije dvadesetog veka, naročito je karakterističan porast broja organizacija, grupa i takmičarskih zona u užoj Srbiji. Pored zvaničnih takmičenja na celoj teritoriji Srbije počinje i jedan novi vid odbojkaških takmičenja u okviru radničko-sportskih igara, a takođe i redovna srednjoškolska takmičenja.

Stalan porast takmičarskih zona koja su već 1962. godine obuhvatala sva najjača odbojkaška područja, stvorili su jedan stimulativni sistem takmičenja u Srbiji, te su ponovo stvoreni uslovi za formiranje jedinstvene Srpske lige koja sada predstavlja stvarani kvalitet odbojke u Srbiji.

No, jedna prividno duža stabilizacija 27 podsaveza, koji su imali svoje stalne sisteme takmičenja, uglavnom su završili svoju delatnost ukidanjem srezova.

Stvaranje novih opštinskih rukovodstava nije moglo da bude svuda primenjeno. Naime, u novim opštinama, odbojkaški sport nije mogao svuda da ima kvalitetan rukovodeći kadar, te je dosta opština u Republici ostalo bez odbojkaških odbora.

U narednim godinama sva pažnja je uglavnom usredsređena na rešavanje tog problema i ublažavanju njegovih posledica.

2. PREDMET I CILJ RADA

2.1 Predmet rada

Predmet ovog diplomskog rada je nastanak, razvoj i perspektiva odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva.

2.2 Cilj rada

Cilj diplomskog rada je da se prikaže nastanak, razvoj i perspektiva odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva.

2.3 Zadaci rada

Na osnovu predmeta i cilja rada, kao i na osnovu prikupljenih i kritički obrađenih podataka, nameću se sledeći zadaci diplomskog rada:

1. Vreme, mesto i način nastanka odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva;
2. Period razvoja odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva;
3. Najveći uspesi odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva.
4. Perspektiva odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva.

3. METODE RADA

U radu je primenjen deskriptivni i istorijski metod u svim njegovim fazama i u tom smislu izvršeno je prikupljanje podataka i činjenica koje pokazuju dinamiku razvoja odbojkaškog kluba „Bravo“ iz Valjeva.

Dobijeni podaci su sistematizovani i tek nakon ocene kritike izvora po zahtevima istorijskog metoda, obavljena njihova sinteza.

4. OSNIVANJE I RAZVOJ ODBOJKAŠKOG KLUBA „BRAVO“

Slika 1. Grb kluba

Odbojkaški klub „Bravo“ iz Valjeva je jedan od poznatijih klubova sa područja Kolubarskog okruga a u periodu 1998. - 2008. godine pod imenom „Srbijanka“ značajnu ulogu je zauzimao i na teritoriji Srbije i Crne Gore, odnosno kasnije Republike Srbije. Iako potiče iz relativno male sredine, odbojkaški klub „Bravo“ ostvario je značajne rezultate i zasluženostekao ugled koji i danas ima.

U leto 1975. godine ljubitelji odbojke formirali su ženski odbojkaški klub „Partizan“ Valjevo. Izabranom rukovodstvu je ostalo kao obaveza da klub organizuje, ojača, registruje i da obezbedi novčana sredstva za nesmetan rad.

Te iste 1975. godine ekipa se uključila u ligaško takmičenje beogradske zone. Klub pod imenom „Partizan“ takmičio se sve do 1996. godine kada menja ime u odbojkaški klub „Kolubara“ i uspešno se takmiči do 1998. godine.

Ta 1998. godina je prekretnica u razvoju ženske odbojke u Valjevu. Klub preuzima I.P.K. „Srbijanka“ i preuzima ime odbojkaški klub „Srbijanka“ .

Rukovodstvo sa novim trenerom Miroslavom Aksentijevićem uspeva da klub organizuje na novim osnovama i za relativno kratko vreme ulazi u više rangove takmičenja do najviše Prve savezne odbojkaške lige. U to vreme počela je sa radom škola odbojke koju organizuje O.K. „Srbijanka“ u skoro svim osnovnim školama u Valjevu. Tako pored seniorske ekipe na nivou regiona i republike, takmiče se juniorske, kadetske i pionirske ekipe.

Posle tih uspeha dolazi do krize i klub prelazi u niži rang takmičenja. 2008. godine klub ponovo menja ime i sponzora i nosi ime odbojkaški klub „Bravo“.

Odbojkaški klub pod svim imenima iznedrio je veliki broj igračica koje su branile i sada brane boje poznatih evropskih i naših - srpskih prvoligaških ekipa. Posebno čime se čelnici kluba ponose je to da su igračice koje su branile boje kluba od 1975. godine pa sve do danas primerne, odlične učenice, studentkinje, lekari, inženjeri, rukovodioci, dobre osobe i majke.

Neke od igračica koje su potekle ili su branile boje valjevskog kluba i danas brane boje najboljih srpskih i evropskih klubova kao i reprezentacije.

Neke od njih su:

Tamara Rakić (O.K. Crvena Zvezda, Beograd) (sl.2)

Slika 2.

Ana Lazarević (O.K. Vizura, Beograd) (sl.3)

Slika 3.

Milica Branković (Katrineholms VK, Švedska) (sl.4)

Slika 4

Tanja Grbić (O.K. Kolubara, Lazarevac) (sl.5)

Slika 5.

5. IGRAČICE ODBOJKAŠKOG KLUBA „BRAVO”

SEZONA 2011/2012

prezime i ime	godište	visina (cm)
01. Čelić Katarina (kap.)	1995.	179
02. Bojičić Bojana (libero 2)	1995.	168
03. Đorđević Emilija (libero)	1995.	161
04. Vukićević Jovana	1995.	180
05. Novokmet Ivana	1994.	181
06. Obradinović Milica	1997.	178
07. Pavlović Nataša	1995.	173
08. Radovanović Aleksandra	1996.	180
09. Rasulić Tamara	1995.	180
10. Urošević Marijana	1997.	178
11. Unković Mina	1995.	164
12. Molerović Olivera	1997.	179
13. Pavlović Aleksandra	1994.	181

PROSEK GODINA: 16 godina i **7** meseci

PROSEČNA VISINA: 175,5 cm

ODBOJKAŠKI KLUB „BRAVO“
SEZONA 2011/2012

Slika 6. Međunarodni turnir u Mariboru, Slovenija, decembar
2011. god.

6. STRUČNI ŠTAB

Slika 7. Radovan Stojanović

Prvi trener seniorske ekipe je **Radovan Stojanović**. Rođen 1982. godine, jedan je od najperspektivnijih mladih trenera na teritoriji Kolubarskog okruga koji iza sebe ima i bogatu igračku karijeru.

pomoćni trener i statističar: **Tamara Dimitrijević**

Uprava kluba

Slika 8.

predsednik kluba:

Aleksandar Radovanović

Slika 9.

generalni sekretar kluba:

Dejan Vulović

7. LIČNA KARTA O.K. „BRAVO“

Osnovan:	1975. godine u Valjevu
Utakmice kao domaćin igra u:	Hali sportova, Valjevo
Postao član Prve savezne lige:	2000. godine
Najbolji plasman kluba u Prvoj saveznoj ligi:	5. mesto 2002. godine
Najveći uspeh kluba:	Finalni turnir kupa SRJ 1999. godine, Užice, 4 mesto
Predsednik kluba:	Aleksandar Radovanović
Generalni sekretar kluba:	Dejan Vulović
Prvi trener:	Radovan Stojanović
Adresa:	Karađorđeva 43, 14000 Valjevo
E-mail:	ok.bravova@gmail.com
Telefon:	014/239-145

8. REZULTATI I TABELA U SEZONI 2011/2012

Kolo	Datum	Utakmica	Rezultat
1.	16.10.2011.	O.K. Bravo – O.K. Obilić	3:1
2.	23.10.2011.	O.K. Bravo - VGSK	3:2
3.	30.10.2011.	ŽOK Šumadija - O.K. Bravo	3:1
4.	06.11.2011.	O.K. Bravo - Ribnica	3:1
5.	13.11.2011.	ŽOK Smederevo - O.K. Bravo	3:1
6.	20.11.2011.	O.K. Bravo – Tent II	3:1
7.	27.11.2011.	Spartak - O.K. Bravo	1:3
8.	04.12.2011.	O.K. Bravo – Požarevac	2:3
9.	11.12.2011.	Osečina - O.K. Bravo	0:3

Rezultati do sada odigranih utakmica - prvog dela tekuće sezone (2011/2012).

Tabela (koja prikazuje trenutno bodovno stanje i pozicije ekipa koje se takmiče u drugoj ligi – centar, seniorke):

PL.	Ekipa	U	P+	P-	S+ S-	P+ P-	B
1.	ŽOK Smederevo	9	9	0	27 : 5	784 : 595	26
2.	OK Obilić	9	7	2	22 : 8	715 : 601	21
3.	Požarevac	9	7	2	22 : 11	729 : 656	19
4.	OK Bravo	9	6	3	22 : 15	846 : 780	18
5.	TENT II	9	4	5	15 : 18	731 : 742	11
6.	VGSK	9	3	6	16 : 20	738 : 787	11
7.	Spartak	9	3	6	15 : 22	768 : 825	10
8.	ŽOK Šumadija	9	3	6	11 : 21	625 : 734	8
9.	Ribnica	9	2	7	11 : 23	694 : 785	7
10.	Osečina	9	1	8	8 :26	643 : 768	4

9. PERSPEKTIVA O.K. „BRAVO“

Odbojka u Valjevu ima tradiciju dugu četiri decenije, a O.K. „Bravo“ je u prethodnim decenijama uz sve uspone i padove predstavljao jedan od važnijih klubova ne samo Kolubarskog okruga, već i odbojkaškog sporta cele zemlje.

Iz kluba su potekla neka od značajnijih imena koja su nastupala za nacionalnu selekciju, najbolje državne i inostrane klubove i bila ponos valjevske odbojke.

Rad odbojkaškog kluba „Bravo“ bazira se na razvoju i afirmaciji mladih igračica, koje su okosnica i temelj kluba. U prilog tome stoji i podatak da su u O.K. „Bravo“ zastupljene sve uzrasne kategorije od najmlađih do seniorki.

Slika 10. Pionirke O.K. „Bravo“

Slika 11. Kadetkinje O.K. „Bravo“

Slika 12. Juniorke O.K. „Bravo“

Iz mlađih selekcija ovog kluba posebno se ističu dve veoma talentovane i vrlo perspektivne igralice:

Katarina Čelić (sl.13)

datum rođenja: 01.09.1995. godine

visina: 180cm

težina: 57kg

dohvat smeč: 265cm

dohvat blok: 260cm

skok u dalj iz mesta: 200cm

pozicija u timu: primač servisa

Katarina trenira već šest godina od kojih tri godine nastupa za seniorsku ekipu i pri čemu sa svojih nepunih sedamnaest godina nosi kapitensku traku prvog tima seniorske ekipe.

Slika 13.

Obradinović Milica (sl.14)

datum rođenja: 17.01.1997

visina: 178cm

težina: 70kg

dohvat smeč: 257cm

dohvat blok: 250cm

skok u dalj iz mesta: 186cm

pozicija u timu: tehničar

Slika 14.

Milica trenira pet godina, a od ove sezone (2011/2012) priključena je prvom timu seniorske ekipe. U avgustu 2011. godine na poziv OSS učestvovala je na kampu kadetske reprezentacije Srbije. Inače je kapiten pionirske i kadetske ekipe O.K. „Bravo“.

Klub je doživeo najveće uspehe u periodu 1999. - 2003. godine, kada je na čelu kluba bio Miroslav Aksentijević – Kremić. On je uspeo da u periodu (1998. - 2000. god.) podigne klub do Prve savezne lige, tada najvišeg ranga takmičenja.

2003. godine odlazi iz kluba i tada klub ponovo polako kreće „nizbrdo“.

2008. godine, sada već pobednički tandem, Dejan Vulović (generalni sekretar kluba) i Miroslav Aksentijević, preuzimaju rukovodstvo tadašnjeg odbojkaškog kluba „Srbijanka“ i postepeno uvode red i vraćaju klub na stari kolosek.

Po preuzimanju kluba, te 2008. godine zatečeno stanje u klubu je bilo poražavajuće:

- dug od 800.000 dinara i blokada računa
- igrački kadar od 10 seniorki i 7 pionirki

Sa novim rukovodstvom klub polako kreće da se podiže, ali ne čak ni od nule već iz velikog minusa. Obezbeđena finansijska pomoć dolaskom novog sponzora, za početak.

Zatim, radilo se na svim poljima:

- širenje igračkog kadra, prvenstveno mlađih kategorija, kroz školu odbojke
- novi trenerski kadar i rad i dalja edukacija i usavršavanje trenera
- rad sa igračkim kadrom, u smislu obezbeđivanja uslova da mlade igračice učestvuju na što većem broju kampova, turnira, da u što većoj meri budu prisutne na utakmicama najvećeg kvaliteta kao gledaoci (utakmice Prve lige, reprezentacije, međunarodni turniri...)

Dejan Vulović je, kao predsednik Okružnog odbojkaškog saveza Valjeva, za tri godine povećao broj odbojkaških takmičarskih ekipa za 20 (sa 22 ekipe na 42).

On, kao generalni sekretar O.K. „Bravo“ **vidi perspektivu kluba** u omasovljavanju broja članova, naročito mlađih kategorija i stručnom radu trenera, koji su pre svega pedagozi i koji će najmlađe učiti i vaspitavati da, pre svega, budu dobri ljudi a onda i sportisti.

Miroslav Aksentijević ističe da pravi put napretka kluba leži u učešću mlađih selekcija u što većem broju trening-kampova, turnira domaćih i međunarodnih, posećivanju utakmica najvišeg nivoa i, dalje usavršavanje i edukacija, kako igračkog, tako i trenerskog kadra.

Klub sada dobro funkcioniše, čelnici kluba su zadovoljni radom i napretkom, koji će tek u narednim godinama vidno doći do izražaja, kada ove mlade i perspektivne igračice stasaju.

Dodao bih, pored mišljenja čelnika O.K. „Bravo“ i svoje mišljenje o perspektivi kluba – klubu je pored dobre strategije, dobre volje materijalnih sredstava i ostalog, veoma važan i kontinuitet razvoja, dobrog rada i uspeha. To je ono što može zadržati igračice u klubu, takođe i sponzore. Omasovljavanje ovog sporta u Valjevu i celom Kolubarskom okrugu, uz kvalitetan rad, stvoriće prirodnu, jaku konkurenciju (tako i bolje uslove za selekciju), a to su uslovi koji će održati odbojku popularnim i jakim sportom u Valjevu i podići je na viši nivo.

Uz kvalitetan rad i dobru viziju stručnog štaba odbojkaški klub „Bravo“ na čelu sa glavnim trenerom Radovanom Stojanovićem i perspektivnim mlađim kategorijama koje predstavljaju temelj i budućnost kluba, poseduje izuzetan potencijal i perspektivu.

10. ZAKLJUČAK

Na osnovu izloženog može se zaključiti:

Odbojkaški klub „Bravo“ osnovan je 1975. godine, od kada je i početak istorije kluba. Veliki doprinos razvoju odbojke u glavnom gradu Kolubarskog okruga dao je Miroslav Aksentijević koji je uspeo da klub organizuje na novim osnovama i za relativno kratko vreme uvede klub u više rangove takmičenja do najviše Prve savezne odbojkaške lige.

Od svog nastanka do danas, klub su pratile teškoće u radu, ali su i pored toga ostvareni značajni rezultati. Kao kruna tog rada, O.K. „Bravo“ je postao jedan od najpoznatijih klubova na ovim prostorima. Najveći uspeh ostvaren je 2000. godine ulaskom u Prvu saveznu ligu.

Iz ovog kluba potekla su mnoga značajna imena naše odbojke, a neke od njih su i reprezentativke naše nacionalne selekcije Tamara Rakić i Ana Lazarević

Uz kvalitetan rad i dobru viziju stručnog štaba odbojkaški klub „Bravo“ na čelu sa glavnim trenerom Radovanom Stojanovićem i perspektivnim mlađim kategorijama koje predstavljaju temelj i budućnost kluba, poseduje izuzetan potencijal za podizanje valjevske i srpske odbojke na viši nivo.

LITERATURA I IZVORI

1. Nešić, G. (1999). *Škola odbojke*. Seminar odbojkaških trenera OSS. Beograd.
2. Tomić, D. (1970). *Odbojka*. Zavod za izdavanje udžbenika SR Srbije. Beograd.
3. Tomić, D. (1976). *Sto treninga odbojke*. Partizan. Beograd.
4. Arhivska dokumentacija O.K. „Bravo“ iz Valjeva
5. www.uokrl.org
6. www.ossrb.org
7. www.cev.lu
8. www.fivb.org